

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 138
din 13.04.2011**

Dosar nr.: 45/2011

Petiția nr.: 860/07.02.2011

Petent: C C

Reclamat: Management Reorganizare Lichidare-lași

Obiect: conflict de muncă, lichidarea unei societăți comerciale.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. C C

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. „Management Reorganizare Lichidare – lași”, prin reprezentant legal Administrator M C

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul declară că, în luna iulie a fost trimis în șomaj de la unitatea S.C avicola-lași, unitate care a intrat în insolvență, fiind ulterior preluată de o altă societate pentru a declanșa procedura de reorganizare-lichidare.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 1282.23.02.2011, a fost citat domnul C C , pentru data de 08.03.2011. Procedură legal îndeplinită

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 1283.23.02.2011, a fost citată societatea "Management Reorganizare Lichidare-lași" prin reprezentant legal în calitate de domnului M. C pentru data de 21.09.2010. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că i s-a desființat contractul de muncă, fiind scos în șomaj de la unitatea S.C avicola-lași. Aceasta intrând în insolvență potrivit Legii 200/2006 (privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale) și preluată pentru administrare judiciară de către societatea "Management Reorganizare Lichidare-lași". Cea din urmă societate fiind administrată de către domnul M C

4.2 În opinia petentului, după ce au fost înstrăinate o parte din activitățile societății s-a trecut și la plata datoriilor a salariilor restante către foștii angajați. Doar că, plățile salariale restante ar urma a fi plătite de către conducerea societății lichidatoare foștilor angajați în ordinea vechimii lor în societatea Avicola-lași.

4.3 Petentul crede că, această situație creată de către partea care se va ocupa cu administrarea judiciară a societății debitoare este discriminatorie față de unii dintre foștii angajați, majoritatea colegilor săi primind toți banii restanți pe când el doar o parte din bani.

Susținerile părții reclamate

4.4 Pârâta susține că, prin Sentința Comercială nr. 615/S din data de 27.05.2010, pronunțată de Tribunalul Iași-Secția Comercială în dosarul nr. 8893/99/2009 a fost declarată procedura de insolvență în conformitate cu Legea nr.85/2006, împotriva debitoarei S.C avicola-lași. Partea reclamată susține că, pentru perioada iunie-iulie 2010, societatea debitoare datorează petentului suma de 6.127,00 lei, compusă din sumele 4.193,00 salarii compensatorii și 1.934,00 lei drepturi salariale aferente lunilor iunie-iulie. În consecință, pârâta susține că la această dată petentul mai are de încasat de la S.C Avicola-lași sume cuprinse și neplătite figurând ca restanțe în contabilitate în cuantum de 4.193,00 lei. Acestea reprezentând salarii compensatorii și salarii născute ulterior intrării în insolvență. Acestea vor fi plătite în momentul în care în contul de lichidare al societății debitoare vor exista disponibilități bănești. Ca urmare, salariile compensatorii

aferente perioadei octombrie-noiembrie nu au fost încasate de niciunul dintre foștii salariați ai S.C Avicola-lași, înscriși la masa credală, cazul petentului nefiind unul izolat. În consecință, imposibilitatea achitării datoriilor nu este imputabilă administratorului judiciar numit de către instanță pentru a demara procedura de reorganizare-lichidare, aceasta ținând în mod evident de starea patrimoniului debitorului. În momentul de față, debitorul nu are suficiente lichidități pentru a restitui sumele datorate foștilor angajați. Orice distribuție de sume obținute din valorificarea activelor de la S.C Avicola-lași a fost făcută de administratorul judiciar cu respectarea tuturor dispozițiilor legale în materie (Legea nr. 85/2006).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată, relevă o situație izvorâtă din neplata salarială datorată petentului de către societatea care a preluat procedura de reorganizare-lichidare a S.C Avicola-lași, intrată în insolvență.

5.2 Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin. 1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5.3 Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka

Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.4 Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță.

5.5 În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că, un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată a constituit un *obiter dictum* în luarea deciziei de către societatea lichidatoare, în speță pârâta, de a executa plățile restante ce constituie fonduri de salarii către petent. Pârâta a arătat că, salariile aferente perioadei indicate de către petent ca nefiindu-i plătite, nu au făcut obiectul plăților în ordinea vechimii fiecărui angajat, așa cum susține petentul ci a fondurilor existente în buget pentru perioada octombrie 2009-martie 2010. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamante ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

CRISTIAN JURA- Membru

CLAUDIA SORINA VLAȘ-Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

IOANA POP-Membru

ISTVAN HALLER – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit – consilier asistent Rodina Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.